

daværende ærede Medlem for Nykøbing Falster (K. Bjerre) den eneste, som rejste sig op og tog denne Forhandling fuldt alvorligt. Nu kunde jeg fristes til at spørge det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, om det er Meningen denne Gang, at vi skulle tage den Tale, han holdt nu, alvorligt.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg hører — og det gør mig for Resten ondt —, at det ærede Medlem er akkurat lige saa vel begavet som det tidligere Medlem for Nykøbing. (Latter fra Tilhørerplassen).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige.

Folketingsmanden for Præstø Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmus Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Jeg vil kun sige til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at jeg har ikke taget hans Tale alvorligt; derfor holdt jeg ikke nogen lang Tale imod den.

H. L. Møller: Det vil være bekendt, at den Gang Forhandlingerne om en dansk-tysk Handelstraktat blev indledede, blev der af den tyske Regering udsendt Spørgeskemaer til en Mængde Repræsentanter for den tyske Handels og Industris Interesser, hvorigennem disse Repræsentanter blev opfordrede til at tilkendegive deres Ønsker med Hensyn til en dansk-tysk Handelstraktat ved at besvare Skemaernes Spørgsmaal. Jeg tillader mig nu at gøre det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister: Har Ministeren overvejet, om det ikke kunde være betimeligt, og om det i hvert Fald ikke vilde imødekomme meget stærke Interesser og Ønsker herhjemme, om en lignende Fremgangsmaade blev fulgt fra Finansministerens Side overfor de danske Repræsentationer for Handel og Industri? Og hvis Ministeren har overvejet dette Spørgsmaal, saa beder jeg Ministeren svare, hvad Resultat han er kommen til; hvis han ikke har overvejet det endnu, vil jeg bede ham gøre det. Det vilde stemme med meget udbredte Ønsker i Handelsstanden og industridrivende Kredse, om noget saadant skete ogsaa herhjemme.

Dernæst indskyder jeg et ganske kort Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Det vil vides, at der i de sidste Aars Tid gøres store Anstrængelser ude paa Kristianshavn for at skabe ny Udviklingsmuligheder for denne Del af Byen. Det er private Kræfter, der ere i Bevægelse, men de synes at arbejde meget dygtigt og energisk. Planerne i denne Henseende strande imidlertid paa det nuværende Kvindefængsel paa Kristianshavn. Ved sin Beliggenhed midt i denne Bydel staaer det som en absolut Hindring for, at der kan komme noget nævneværdigt ud af saadanne Bestræbelser, og det er et almindeligt Ønske hos Befolkningen derude og da særlig hos de Mænd, som arbejde for de ny Udviklingsmuligheder, at der maa blive taget Bestemmelse om dette Kvindefængsel, saaledes at det snarest muligt maa blive fjernet fra sin Plads. Jeg vil spørge den højtærede Justitsminister, om han har overvejet denne Ting eller vil overveje den og klare for sig selv og os andre, under hvilke Forudsætninger han vil være villig til at aabne Forhandlinger om en Flytning af Kvindefængslet.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Udenrigsminister. Den højtærede Minister sagde i sin Tale forleden Dag, at det havde været ham kært at se, at der var en vaagnende Interesse overalt i Befolkningen og i Pressen for de Spørgsmaal, som vedrøre Rigets Forhold til Udlandet. Ministeren beklagede ganske vist, at denne Interesse ogsaa havde givet sig uheldige Udslag. Vi vide jo godt, hvad Ministeren sigtede til, og jeg kan være ganske enig med den højtærede Minister i at beklage disse uheldige Udslag af Interessen for vort Forhold til Udlandet. Men jeg tænker, at den højtærede Minister med det, han sagde forleden Dag, ogsaa har villet sige, at han ikke vilde have noget imod, at de Spørgsmaal, som høre under hans Ministerium, og de Handlinger, han har foretaget som Udenrigsminister, blive Genstand for virkelig Omtale og Drøftelse, ogsaa i den danske Rigsdag. Dette har hidtil ikke kunnet ske med den mest betydningsfulde Begivenhed i den danske Udenrigspolitik i de sidste Aar, nemlig Konventionen af 11. Januar 1907 imellem Danmark og Preussen om de slesvigske Optantbørns Retsstilling. Da nu denne Begivenhed har vakt saa stor og almindelig Opmærksomhed over hele Landet, har optaget Sindene stærkere end maaske noget andet, der er sket i den nuværende Udenrigsministers Tid, forekommer det mig ganske urimeligt, om